

הבא לביתך עולם הצלילים

מוסיקה קלסית... נעימה קלה... מקצב הג'ז... עולם הצלילים כולו. צליל ומלל דרך גלי האתר, דרך אמצעי התקשורת המודרניים — המכשירים המביאים את אולם הקונצרטים לביתך.

חברת „מפיצים“ מציעה לקראת החגים, בתנאי תשלום ללא תקדים:

* פטיפון ו-10 תקליטים „הד ארצי“

פטיפון B.S.R. תוצרת אנגליה, בעל 4 מהירויות — עם אמפליפיייר במזודה נאה — יחידה עצמאית. המחיר כולל 10 תקליטים (12 אינץ') של „הד ארצי“ לפי בחירה מהקטלוג.

75.- ל"י במזומן. היתרה ב-10 תשלומים של 30.- ל"י כל-אחד.

* טייפרקורדר GRUNDIG T.K. 14

הטייפרקורדר המעולה של גרונדיג, מותאם לאקלים הארץ. בעל צליל מצוין. קל ונייד ונוח להפעלה. המחיר כולל (נוסף למכשיר עצמו) מקרופון אורגינלי וסרט ראשון.

120.- ל"י במזומן. היתרה ב-10 תשלומים של 50.- ל"י כל-אחד.

* טרנזיסטורים REALTONE

טרנזיסטורים משוכללים תוצרת REALTONE ELECTRONICS (JAPAN) בעלי קליטה גבוהה. מתאימים לבית, למשרד ולטיולים. בשני דגמים:

טרנזיסטור גדול (4 גלים) - 50.- ל"י במזומן, היתרה ב-10 תשלומים של 25.- ל"י כל-אחד.

טרנזיסטור בינוני (F.M.—A.M.) - 30.- ל"י במזומן, היתרה ב-10 תשלומים של 24.- ל"י לחודש.

למכירה אצל הסוכנים המורשים של „מפיצים“ בע"מ:

- תל-אביב: מפיצים, רחוב אלנבי 113 (פסג')
- תל-אביב: א.ג. להשקעות — יחודה הלוי 51
- תל-אביב: „דאפא“ — ארלינגר 2 (תחנה מרכזית)
- תל-אביב: „רביטון“, אלנבי 79
- שכונת התקווה: „ברוד“, רחוב אצ"ל 29
- חיפה: מפיצים, הרצל 11 (ע"י „דחף“)
- חיפה: „אוניברסל“, רח' הרצל 8
- ירושלים: „המפיץ“, רח' הלל 7
- באר-שבע: סוכנות „ידע“, הרצל 104
- קרית-גת: גולד, מרכז מסחרי 21
- רמלה: „אוריכוה“, הרצל 118
- גדרה: פריד יוסף, ביל"ץ 18
- אשקלון: „אורלי“, המרכז החדש, עתיקות ג'
- אשקלון: חרד נסים, פנת הרצל 79
- בת-ים: אלקלעי, רוטשילד 40
- ראשון-לציון: שלזינגר, הרצל 73
- גבעתיים: זורי, רח' ויצמן 16
- נתניה: רדיו רוז'ר, הרצל 2
- פתח-תקוה: לוי יוסף, מונטיפיורי 13
- עפולה: י. ברס, ככר העצמאות 11
- נצרת-עלית: כספי, מרכז מסחרי 8
- קרית-שמונה: משרד „נאדר“, מרכז מסחרי
- טבריה: חרמון, רח' הירדן (ע"י „אגד“)
- צפת: „אלקטרו-צפת“, רחוב ירושלים 80

המשרד הראשי:

מפיצים בע"מ • תל-אביב, רחוב בן-יהודה 32

משפחה, יש לי תפקיד מחייב... אינני יכול להרשות לעצמי... האם לא אראה אותך עוד? מילמלתי נדהמת. לא. אולי... בעוד עשר שנים ניפגש ונעלה זכרונות, אם תרצי... עכשיו לך לך בדרכך, הניחי לי. דרכי כבר שובשה, ובמידה רבה בגללך. אינני יכול להתסבך יותר מזה.

„אבל אני מבטיחה... מבטיחה לך שי אהיה חמודה וטובה... אינך מאמין לי?“

„לא. כמה פעמים כבר האמנתי לך כשטוה... האמנתי לך משום שרציתי בך... יותר אינני יכול. אין סעם להסביר, אבל אי-אפשר. את בחורה נאה ונחמדה... תמצאי לך גבר מתאים, ותחיי בנעימים, הרעיד קולו.

גל גדול התנפץ בעודו למרגלותינו. המית הגלים החרישית נשמעה באזני כמסברי גלים סוערים, והחולות סביבי התמשכו לאין קץ. „לא... אל תלך, אל תשאירני כך... אל תגרשני מעל פניך וזוקא עכשיו! כשאני כנה כליכך, רוצה בך כליכך, אוהבת אותך כליכך... עכשיו, לאחר שגיליתי לך את רגשותי ופתחתי את סגורליבי...“

כרעתי על ברכי לפניו ולפתי בחזקה, בייאוש את ירכו. לרגע נשבר קיפאון פניו. לשניה אחת הוסרו שריונותיו, והוא תפס את ראשי ברוגזותיו והצמידו בתשוקה אל גופו הלוהט. אך מיד הרחיקו מעליו וצעד לאחוריו. כבשתי פני בכפותידי והחנקתי בקרבי קול זעקה. נשכתי שפתי לבל אגלה לו את סודי הנורא. לבל יידע כי הוא נוטש אותי עם פרי בסני, עם זרעו שהסמין בחיקי באותם רגעים בהם אהב אותי, אהב אותי בכל גופו ונשמתו.

לא. לא אגלה לו. לא אכביד עליו. לא אעיק על מצפוניו.

הגר הביטה סביבה, על הים והחול. היא ראתה מדר, ונגד עיני רוחה עלתה הגר אחרת, הגר של אברהם אבינו, שגורשה למדבר עם ילדה.

אך אלוהי הגר לא בא לעזרתי. בני זה לא יזכה לראות אור עולם. ידי המפצלת האכזרית, שגזרה עליו כליה, חנקוה עוד בסרט יצא לאחור העולם.

סכין המנתחים ביצע את גזר-הדין. לא היה בי, לא היה בי האומץ להשאירו בחיים...

***

פרישה מחברת אנוש

ספרה הדסה מור: „אילו כתבתי באנגלית או בצרפתית, אילו הגר היתה גיבורה של ספר אירופי, הייתי שולחת אותה למינזר. זהו סמל לייאוש מהחיים, לפרישה מחברת אנוש. בספרות העברית אין סמל כזה.“ על כן שלחה את הגר ללמד ביישובי ספר. סוף שאין בו כדי לבאר את האכזבה הנוראה מן הגבר שאהבה, שלמענו עזבה את בעלה ואת בנה ושלצידו קיחתה לחיות. מדוע כתבה הדסה מור את ספרה — האם כדי לגמור חשבון כואב עם „מתי“ האמיתי? „זה דבר שאינני יכולה לענות עליו“, התחמקה, „אבל דבר אחד ברור: זה היה פורקן חשוב מאד.“

כאשר גמרה את הכתיבה הוקל לה בהרבה. אמנם לא האמינה כי יוכל לראות אור, וכי ימצא לו מו"ל להפצתה, קיבל את כתביהיד המו"ל הראשון אליו פנתה. אהרן אמיר, בעל עם הספר. אחר-כך התעורר חשש שיופעל לחץ נגד הופעת הספר. שום לחץ כזה, מסתבר, לא הופעל. אך הספר לא הופיע תחת שמו המוכר של עם הספר, אלא תחת שם הוצאת הקוץ.

ומה עם „מתי“ האמיתי? הדסה מסרה לו את כתביה, עוד לפני שהחלו ההכנות להוציאו לאור. „זה יכול לגרום לי נזק בלי ישועה“, היתה תגובתו. אולם הוא לא ביקש שתגזרו, או תשנה בו משהו. בכל זאת, דרכים לוהטות אינן אותו ספר ש„מתי“ האמיתי קרא בכתיביו. מאז הוכנסו בו שינויים עצומים — בעיקר השמטות.

„אילו דרש או איים, שאשנה משהו“, סיפרה פעם הדסה מור לחברתה, „הייתי משאיר את כל מלה. אבל כשהשאיר את זה למצפוני — קיצצתי וקיצצתי.“

היתה זו פעולה שתאמה את גישתה הכללית של הדסה מור לכל הפרשה. היא הביאה את הגר לידי מה שנראה לה כהקרבה עצמית אצילית. על-ידי ההשמטות ביקשה להוכיח, כי גם היא, הדסה מור, מסוגלת לנהוג באצילות, להתעלות מעל ליחס של „מתי“.

וכך, שנתיים אחרי שתמה הפרשה בחיים, הסתיימה גם מעל גבי הנייר. „מתי“ האמיתי ממשיך עד היום להיות מנהיג וגול, המוכר מדי יום כמעט בעתונות. הדסה מור, כמו הגר, עובדת כמורה בחיפה.

פרסום דחף

